

C Heilige Familie
26 december 2021
M. Assumpta

Eerste lezing (Sir 3,2-6.12-14)

We lezen uit het boek Jezus Sirach

God heeft het zo gepland dat kinderen opkijken naar hun vader,
en zonen en dochters achting hebben voor hun moeder.
Iemand die zijn vader respecteert,
kan rekenen op begrip voor zijn zwakheden.
Wie zijn moeder eert,
is als iemand die schatten verzamelt.
Ja, wie opziet naar zijn ouders
zal zelf vreugde aan zijn kinderen beleven,
en wat hij hen toewenst zal gebeuren.
Daarom, mens,
verzorg je ouders goed als zij oud zijn.
Doe hen geen verdriet, zo lang als zij leven.
Ook als hun verstand verzwakt is,
mag je je niet boven hen stellen,
omdat jij nog al je kracht hebt.
Want een goede daad aan je ouders bewezen
raakt niet vergeten.

Tweede lezing (Kol 3,12-21)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Kolosse

Broeders en zusters,
God houdt van jullie.
Hij heeft jullie uitgekozen,
en jullie horen nu bij hem.
Doet daarom goede dingen:
leeft van harte mee met jullie medemensen.
Weest vriendelijk voor elkaar,
en geduldig.
Sta niet steeds op je rechten,
maar hebt geduld met mekaar,
en vergeeft mekaars fouten.
God vergeeft jullie ook jullie fouten.
Maar het allerbelangrijkste is: houdt van elkaar.
De liefde maakt van jullie een volmaakte eenheid.
Jullie zijn geroepen om samen één kerk te vormen.
Moge dan ook de vrede, die Jezus uitstraalde,
ook jullie vervullen, en jullie leiden bij al jullie beslissingen.
En weest dankbaar.
Laat jullie leven vol zijn van de blijde boodschap van Jezus.
Weest wijs en vertelt die boodschap door aan anderen.
En toont jullie dankbaarheid:
zingt liederen ter ere van God.
En doet alles wat jullie verrichten
in de naam van Jezus de Heer.

Evangelie (Lk 2,41-52)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Elk jaar gingen Jozef en Maria naar Jeruzalem om het joodse paasfeest te vieren.
Op een keer ging Jezus met zijn ouders mee. Hij was toen twaalf jaar.
Na het feest gingen Jozef en Maria naar huis.
Maar Jezus bleef in Jeruzalem, zonder dat zijn ouders het wisten.
Ze dachten dat hun zoon met familie of vrienden meeliep.
Pas 's avonds gingen ze hem zoeken.
Maar ze konden hem nergens vinden.
Toen keerden ze ongerust terug naar Jeruzalem.
Na drie dagen zoeken vonden ze hem in de tempel bij de leraren die daar waren.
Hij luisterde naar hen en stelde hen vragen.
Iedereen die hem hoorde praten, was verbaasd. Want hij zei verstandige dingen.
Toen ze hem vonden zei Maria: 'Jongen, waarom heb je dat gedaan?'
Je vader en ik waren ongerust. We hebben je overal gezocht.'
Jezus antwoordde: 'Waarom hebben jullie me gezocht? Ik moet doen wat mijn Vader mij bepaald heeft. Dat weten jullie toch?'
Maar Jozef en Maria begrepen *niet* wat hij bedoelde.
Toen ging Jezus met zijn ouders mee naar Nazareth, en hij was hun gehoorzaam.
Toch bleef zijn moeder nadenken over alles wat gebeurd was.
Jezus groeide op en werd steeds wijzer. God hield van hem, en de mensen ook.

Homilie

Br. en Z.,

Zoeken naar Jezus, dat hebben Jozef en Maria gedaan, drie dagen lang.
Zoeken overal rond, en – wanneer ze hem in de tempel aantreffen – hadden ze hem toch nog niet gevonden.
Want dan zegde hij iets over het huis van zijn vader, en ze begrepen hem niet.
Hij ging dan wel met hen mee naar Nazareth, maar de vragen bleven; en zijn moeder bewaarde alles in haar hart.

Zoeken, blijven zoeken, en toch niet echt vinden, dat is eigenlijk geloven.
Want pasklare oplossingen, dat behoort tot het domein van de wetenschap, niet tot het domein van het geloof.
Op school, in de lessen wiskunde, kregen we vraagstukken voorgeschoteld. En volgens een welbepaald stramien moesten we die vraagstukken oplossen; en onderaan het blad – in een kadertje – de oplossing schrijven.
De leraar zag onmiddellijk of we het juist hadden of niet, want er was maar één oplossing mogelijk.
Zo gaat dat in de wetenschap: een duidelijke vraag, en een duidelijk antwoord.
Zo gaat het niet in het geloof.
De vragen van het geloof zijn veel complexer, zijn soms helemaal niet duidelijk. Ze hebben te maken met een aanvoelen, ze hebben te maken met de worsteling van een mens met zichzelf, ze hebben te maken met de diepere zin van het leven, met wat onze zichtbare wereld overstijgt.
Is er iets of iemand boven ons? Is er nog iets aan de andere kant van de dood? Is al wat wij meemaken toeval en noodlot, of bestaat er zegening en genade?
Allemaal vragen waar onderaan het blad geen eenduidig antwoord kan worden geschreven.
Allemaal vragen die voor het grootste deel altijd vragen zullen blijven, waar we nooit mee klaar zullen zijn.
Dat is geloven: worstelen met vragen, zoeken, en blijven zoeken, een heel leven lang.

Maar mensen die zoeken zijn waardevolle mensen.

En ook al gaan ze verschillende wegen, ook al vinden ze verschillende antwoorden, zoekende mensen verdienen respect en waardering.

Velen vinden in het Bijbelse verhaal hun inspiratie en hun houvast, maar voor anderen is het de koran, nog anderen gaan de weg van het Boeddhisme, of het Hindoeïsme, of nog andere godsdiensten.

Ook zijn er mensen die niet kunnen aannemen dat er een God bestaat, humanisten, atheïsten, agnosten.

Maar het zijn allemaal zoekende mensen, allen stellen ze vragen rond de zin van hun bestaan, allen hebben honger naar de waarheid.

We hebben van hen niets te vrezen, meer zelfs: we voelen ons met hen verwant.

De grootste dreiging voor onze wereld komt niet van hen, maar van diegenen die zich geen vragen stellen, diegenen die menen het allemaal beter te weten, die aan zichzelf genoeg hebben.

De mensen die enkel en alleen leven voor hun bankrekening, en voor hun luxueuze villa, en voor de gastronomische dinertjes.

Mensen die zich van anderen niets aantrekken, en die zich geen vragen stellen.

Zij kijken meewarig neer op wie zich nog tot de kerk bekent, of wie zich nog inzet voor een goed doel.

Ze vinden dat van de oude tijd.

Maar ze beseffen niet wat ze missen.

Iemand heeft ooit gezegd: "in het onze vader bidden we 'en breng ons niet in beproeving', maar we zouden beter zeggen 'en verlos ons van onverschilligheid'. Want dat is de grootste bekoring van onze tijd."

De mensen graaien naar altijd maar meer en beter, maar ze vervreemden van zichzelf, met steeds meer depressies en zelfdodingen tot gevolg.

Ze beseffen niet dat ze de wortels van hun bestaan doorknippen, en stilaan verdorren.

Een mens kan eigenlijk maar ten volle mens zijn als hij zich klein kan maken, en zijn lot vertrouwvol in handen kan leggen van Hem aan wie hij zijn bestaan te danken heeft.

Laten wij bidden in deze kersttijd dat weer meer mensen gevoelig mogen worden voor de boodschap van God, die zich niet geschaamd heeft als kind onder de mensen te verschijnen.

Laten wij bidden dat weer meer mensen naar hem op zoek willen gaan, en zich vragen durven stellen, en uit zichzelf willen treden.

Op die manier kan God weer in onze wereld binnenkomen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.